



ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК



ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХХVI, Брой 14 / Специален /

София, 1-15 юли 2025 г.

Цена 0,70 лв.



НОВИ ЕПИСКОПИ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

*„Бъди образец за верните със слово, поведение,
любов, дух, вяра и чистота“ (1 Тим. 4:12)*



† Браницки
епископ **ЙОАН**

На своето заседание на **13 май 2025 г.** Св. Синод на БПЦ – БП разгледа писмо на Българския патриарх Даниил и реши архимандрит Йоан (Пешев) – протосингел на Софийска св. Митрополия, да бъде ръкоположен в епископски сан с титлата „Браницки“ и да продължи служението си като първи викарий на Софийския митрополит.

Хиротонията да се извърши на 1 юли 2025 г. в Рилската света обител.



† Драговитийски
епископ **ВАСИЛИЙ**

На своето заседание на **26 юни 2025 г.** Св. Синод на БПЦ – БП реши Архимандрит Василий (Савов) – председател на Столичната митрополитска катедрала „Св. Неделя“ да бъде ръкоположен в епископски сан с титлата „Драговитийски“ и да продължи служението си като игумен на Троянската света обител.

Хиротонията да се извърши на 6 юли 2025 г. в ПКСХП „Св. Александър Невски“.

Хиротония на
епископ
Йоан

Стр. 1, 2, 3, 4

Една година
патриаршеско
служение

Стр. 5

Хиротония на
епископ
Василий

Стр. 1, 6, 7, 8

Снимки в броя:
Ангел Карадаков
Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000, ул. „Оборище“ № 4
тел. 02/987-56-11 / в. 245
За абонамент: 02/980 30 16
e-mail: sinizdat@gmail.com



ХИРОТОНИЯ на Браницки епископ Йоан



В деня, в който се чества един от празниците на небесния му покровител - св. Йоан Рилски, досегашният протосингел на Софийска митрополия архим. Йоан, получи дара на епископската благодат и бе възведен в епископски сан с титлата „Браницки“. Това важно за нашата църква събитие, по решение на Светия Синод на БПЦ-БП от 13 юни, стана под куполите на съборния манастирски храм на Рилската света обител на празника Възвръщането на мощите на всебългарския покровител преподобни Йоан Рилски от Търново в основания от него Рилски манастир.

След началото на св. Литургия, воден от архимандрит Епифаний (протосингел на Неврокопска епархия) и протодякон Деян Коруновски, нареченият за епископ архим. Йоан взе благословение от досточтимите архиереи во главе с патриарх Даниил и като застана пред тях и божия народ, изпълнил манастирския храм, изповяда „Символа на вярата“, тържествено даде епископските обещания да пази чистотата на вярата, каноничните установления на светите апостоли, на Седмте вселенски събора и на Поместните събори, да пребъдва в послушание към светата Православна църква, Българския патриарх и Светия Синод на БПЦ – БП. Обеща, че ще се грижи за повереното му паство, че няма да отстъпи от истините на вярата, че ще спазва Устава на БПЦ и решенията на Светия Синод, като във всичко ще се придържа към истината и правдата по съвест.

След това архиереите и нареченият за епископ влязоха в светия олтар за извършване на хиротонията.

Воден от митрополитите по старшинство, архим. Йоан трикратно обиколи светия Престол и се поклони в четирите му краища. След това коленичи пред светата Трапеза и Светейшият патриарх, архиереи на БПЦ-БП и представители на сестрите поместни църкви възложиха върху му светото Евангелие и ръцете си, като призоваха Светия Дух да снизходи над него.

При многократно произнесени от църковното изпълнение – клир и народ, възгласи „Достоен!“ за новоръкоположения епископ, патриарх Даниил последователно му връчи архиерейските одежди и символите на епископската власт – сакос, омофор, двойник (енголие и кръст) и митра.

След извършването на хиротонията Негово Преосвещенство Браницки епископ Йоан, по утвърдената традиция, зае първенствуващо място сред събратята си архиереи и взе участие в светата Литургия за първи път като архиерей.

В епископската хиротония и в последвалата празнична света Литургия во главе с Негово Светейшество съслужи: Техни Високопреосвещенства Великотърновски митрополит Григорий, Горийски и Атенски митрополит Андрей (Гвазава) от Грузинската патриаршия,



Ловчански митрополит Гавриил, Черногорско-Приморски митрополит Йоаникий от Сръбската патриаршия, Западно и Средноевропейски митрополит Антоний, Перистерски митрополит Григорий от Гръцката православна църква, Неврокопски митрополит Серафим, Видински митрополит Пахомий; Техни Преосвещенства Мелнишки епископ Герасим - главен секретар на Св. Синод, Агрианополски еп. Евлогий – игумен на Рилската света обител, Агатополски еп. Йеротей, Константиновски еп. Михаил – викарий на Ловчанския митрополит, Велбъжски еп. Исаак – викарий на Софийския митрополит, Знеполски еп. Мелетий – ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, Левкийски еп. Климент – викарий на митрополита на САЩ, Канада и Австралия; Техни Високопреподобия архим. Епифаний – протосингел на Неврокопска св. митрополия, архим. Йоаким – протосингел на Видинска епархия, архим. Самуил (Видинска епархия), както и представителите на Руския и на Румънския патриарси у нас прот. Владимир Тишчук и ставр. ик. Нелуц Опря, многочислено свещенство от цялата страна дошло за празника на манастира и да подкрепи молитвено новия архиерей на Църквата. В съслужението участваха и протодяконите Иван Петков и Деян Коруновски и дякон Димитър Златинов. Участие в богослужбата взеха и близки и съслужители на новия епископ от местата на неговите досегашни послушания, монаси и монахини, църковни слу-

жители, честни поклонници на светата Рилска обител от всички краища на България и чужбина.

На двата клира антифонно пяха певците от хор „Св. Наум Охридски“ под ръководството на г-р Андрей Касабов и църковни певци от град Яш, Румъния.

В края на литургията Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Даниил връчи на новия си викарен епископ архиерейски жезъл – символ на духовната епископска власт и пастирска грижа за пасомите и се обърна към него с напътствено слово, като го настави да не забравя дадените обети и да върши своето послушание като викарен епископ на Софийски митрополит и служението си като архиерей на БПЦ-БП, като има за пример достойните отци на църквата. (Словото четете на стр. 3)

След словото отговор на Браницки епископ Йоан (Словото четете на стр. 4) последва благодарствен молебен, който честният клир начело с патриарх Даниил отслужи по повод една година от избора и интронизацията на Негово Светейшество за Български патриарх и Софийски митрополит, което стана на 30 юни 2024, в навечерието на празника на св. Йоан Рилски. Тогава, след като отслужи първата си света Литургия като Патриарх на БПЦ, Негово Светейшество отпътува за Рилската света обител да се поклати пред мощите на Рилския подвижник и изпроси неговата подкрепа в предстоящото му първосветителско служение. Днес, година по-късно, патриарх Даниил почете св. Йоан Рилски в основания от него манастир и отправи молитви и благодарност пред Божия Престол и нетленните мощи на светеца за оказаните му от Бога милости.

Приветствие към предстоятеля на Българската патриаршия от името на митрополитите от Светия Синод на БПЦ отправи Видинският митрополит Пахомий. От името на клира и миряните на Софийска епархия своя епархийски предстоятел поздрави епископ Исаак, викарий на Софийския митрополит. (Словата четете на стр. 5)

В заключение прозвуча многолетствие.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

В храма на Рилския манастир са станали хиротонията и на Драговитийския еп. Йоан, брат на Рилския манастир и дългогодишен негов игумен, извършена на 1 юли 1969 година в Рилския манастир по време на литургията по повод 500-годишнината от връщането на мощите на св. Йоан Рилски от Търново в манастира, както и хиротонията на Макариополски епископ Гавриил (днес Ловчански митрополит) - на празника на св. Йоан на 19 октомври 1998 г.

На същата дата през 2021 г. там се състоя и хиротонията на Браницки епископ Пахомий (днес Видински митрополит).



БИОГРАФИЯ



СЛОВА



Архимандрит Йоан (Димитър Христов Пешев) е роден на 26 април 1980 г. в София. Завършва основното си образование в 144 Основно училище „Народни будители“ в столицата. Получава средно образование в Строителния техникум „Христо Ботев“ в София, специалност „Геодезия, картография и фотограмметрия“. Продължава обучението си в двугодишния курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, която завършва през 2005 г.

Приет е за послушник в Руенския манастир „Св. Йоан Рилски“, с. Скрино през 2004 г., а на следващата година на 23 април е постриган в монашеска схима от Знеполския епископ Николай, тогава Софийски викариен епископ. Воден е под мантия от йеромонах Поликарп, игумен на манастира.

От 2007 г. е студент в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ и се дипломира като бакалавър през 2011 г.

На 27 януари 2008 г. в столичния храм „Св. Георги Победоносец“ е ръкоположен в йеродяконски чин от Знеполския епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит.

На 18 август 2009 г., на празника на светата обител, е ръкоположен и за йеромонах от Знеполския епископ Йоан. Същата година е назначен за игумен на манастира.

През 2022 г. започва обучението си в магистърска програма „Вяра и живот“ в Богословския факултет на Софийския университет и се дипломира като магистър по богословие през 2023 г.

От 9 юли 2024 г., след решение на Св. Синод при първото му заседание, председателствано от Българския патриарх Даниил, е назначен за протосингел на Софийската света митрополия. На 14 юли същата година, по време на св. Литургия в катедралния храм „Св. вмчца Неделя“, е отличен с архимандритско достойнство от Негово Светейшество Българския патриарх Даниил.

Епископът - подражател, носител и разпространител на святост

† ДАНИИЛ, Патриарх Български

Ваше Преосвещенство,
Обични в Господа владико
Йоане,

В деня, в който честваме единия от летните празници на покровителя на българския народ – пренасяне мощите на преподобния и богоносен наш отец Йоан Пустинножител Рилски Чудотворец, ти в изпълнение на решението на Светия Синод на Българската православна църква – Българска патриаршия, се удостои да приемеш третата и най-висока степен на свещенството – епископската. В съборно съслужение с архиереи от няколко поместни Православни църкви, за чието присъствие тук днес ние все сърдечно благодарим, ти беше ръкоположен за епископ с титлата „Бранички“. Днешната света Литургия е тържество на вярата и православието единство, свидетелство за духовното значение на Рилската света обител не само за нашия народ и за родната ни Българска църква, а за всички православни християни на Балканския полуостров и по целия свят. За светостта няма граници – нейните лъчи се разпростират навред, огряват душите на всички човеци с добра воля, които се стремят към нея, търсят я, разпознават я и се стремят да я превърнат в начин на живот и служение Богу.

Тъкмо подражател, носител и разпространител на святост, тоест на светодуховен живот в Христа, трябва да бъде и всеки един епископ. „Защото епископът, като Божий разпоредник, трябва да е непорочен, не високомерен, не гневлив, не пияница, не побойник, не алчен за гнусна печалба, но страннлюбив, добролюбив, целомъдър, справедлив, благочестив, въздържан, да се държи о истинското слово, според както е научен, та да бъде силен и да наставлява в здравето учение и да изобличава ония, които се противят“ (Тит. 1: 7 – 9), както ни наставлява свети апостол Павел, чиято памет честваме тази неделя.

Днес ти, Преосвещени владико, получи дара на архиерейската благодат, която обновява дълбините на твоето същество, укрепява те и те освещава, понеже Сам Светият Дух слезе върху тебе и силата на Всевишния те осени. Наистина велико е това служение и изключително тежка е отговорността, която поемаш. Но въздигни сърцето си и издигни взора на ума си нагоре, като се осланяш с дръзновение на безбрежното море на Божията милост и като вярваш непоколебимо, че Този, Който гледа на нашето смирение, ще положи Своята десница върху теб, ще те въздигне и не ще те остави никога, ако се уповаваш Нему. Осланяйки се на безкрайната Господня милост, пристъпи към гласа на светата ни Църква, която те зове към ново служение; пристъпи с дух на смирение, защото само тогава – със смирение и послушание – Господ ще те изяви като добър разпоредник на многообразната Божия благодат (срв. 1 Петр. 4: 10). И както досега достойно си изпълнявал служението си, така и отсега нататък, в твоето ново епископско служение, пази като зеницата на окото си дадената ти днес благодат.

Според св. патриарх Фотий епископът е длъжен „да укрепява колебаещите се, да поучава невежите, да възпитава необразованите, да убеждава сребролюбците да бъдат човеколюбиви, да подтиква горделивите към смиреност, да научи онези, които вършат неправда, да действат справедливо, да утешава малодушните, да освобождава душите от страсти и да ги представя чисти на Христос“. Друг един отец на Църквата, преп. Исидор Пелусиот, казва, че епископското достойнство



е „труд, а не покой; грижа, а не наслада; отговорно служение, а не безконтролна власт; бащинско попечителство, а не тиранична самоуправа“. Бъди и ти такъв: великодушен към грешките и слабостите на ближните, но строг и възискателен към себе си.

През всички години на твоеото служение като монах, а по-късно и игумен на Руенската света обител и

като протосингел на Софийската света митрополия, ти се отличаваеш с послушание, прилежност, молитвен дух, братолюбие, строго спазване на монашеските обети, любов към богослужението и към каноническия ред, духовна съсредоточеност и проникателност, непоколебимост към всяка неправда, любов към ближния. Доказателство за това са множеството отци, братя и сестри, които днес изпълват този свети храм, голяма част от които те познават лично. Оттук насетне ти си призван да учиш поверения ти от Бога народ, като помагаш при пастирското обгрижване на най-голямата епархия на Българската православна църква с най-многобройното паство – Софийската епархия. Това е голяма отговорност и високо служение, което изисква общуване с най-различни човеци, стремеж винаги да провяваме разбиране и да вникваме в проблемите на свещенството и на Божия народ, да бъдем проповедници и сеячи на евангелското Слово в една секуларизирана и често пъти духовно непросветена среда, която трудно различава добро и зло, истина и лъжа, добродетел и грях. Необходимо е голямо търпение и любов. Нужна е всеотдайност, постоянство, решителност, снизходителност, будност на ума и сърцето, гореща вяра в Бога. В трудни моменти на „безизходица“, не забравяй Христовите думи, според които „невъзможното за човеците е възможно за Бога“ (Лук. 18: 27). Бъди уверен, че в наше лице ти винаги ще намираш подкрепа в твоето служение. Винаги помни и спазвай дадените днес обещания за вяност към светата православна вяра, към догматическото учение на св. Църква, към свещените правила, постановени от Вселенските и Поместните събори, към разпоредите на Свещеноначалието на нашата Църква и на твоя епархийски архиерей. Бъди готов да защитаваши истината, каквото и да ти коства това, следвайки примера на такива стълбове на вярата като свети Амвросий Медиолански и свети Йоан Златоуст, които са разобличавали неправдата, без да се боят от князете на тоя свят. Помни, че епископът не е администратор или началник като светските ръководители, а е преди всички предстоятел на евхаристийното събрание и учител във вярата. Твоята връзка с Божия народ трябва да бъде връзка на пастirsка любов и грижа, като винаги със смиреност се ръководиш от думите на свети Йоан Златоуст: „В крайна сметка хората се делят на овци и пастири само според човешкото разделение, а за Христос всички са овци. Защото и пастирите, и пасомите се пасат от единия небесен Пастир.“

Нека по молитвите на Пресветата Владичица наша Богородица и Приснодева Мария, на твоя небесен покровител – дивния Божий угодник преп. Йоан Рилски, чиято памет честваме днес, и на всички светии, нашият Господ и Спасител Иисус Христос да те укрепява, просвещава, вдъхновява, наставлява и подкрепя за спасително епископско служение на св. Църква!

На добър час, Преосвещени владико Йоане!
ДОСТОЕН!



СЛОВО-ОТГОВОР на новоръкоположения Браницки епископ Йоан

„Завеждавам Ви да пазите светата вяра!“

Ваше Светейшество,
Ваша Високопреосвещенства, Ваши
Преосвещенства,
Боголюбиви тци, Преподобни отци
и майки,

Обични в Господа братя и сестри,

„Преди всичко, завеждавам ви да пазите светата вяра непорочна и незасегната от всякакво замислие, както я приехте от светите отци, без да се отдавате на чужди и различни учения (Евр. 13:9). Стойте добре и дръжте преданията, които сте чули и видели от мене. Не се отклонявайте нито надясно, нито наляво, но ходете по царския път. Пазете се грижливо от светски увлечения и винаги помнете заради що сте излезли от света и заради що презряхте света и светските неща.“

Днес, когато родната ни Православна църква отбелязва празника на Връщането на честните мощи на преп. Йоан Рилски Чудотворец от Търново в Рилската света обител, отново си спомняме тези думи от Завета на Рилския пустинник отправени към неговите ученици и към всички приели върху себе си благото бреме на монашески подвиг. Неизследимият и тайнствен Божий промисъл ме доведе в този свят и величествен храм на Рилската обител, за да приема Божествената благодат, с призоваването на Светия Дух чрез ръководящите от освещения архиерейски събор на родната ни света Православна църква. Днес бях удостоен с великото апостолско служение – епископското. Приех ново и непосилно за човешката немощ бреме. В сърцето ми отекват думите на Спасителя: „Дойдете при Мене и аз ще ви успокоя; вземете Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си; защото иго Мое е благо и бремето Мое леко (Мат. 11: 28-30)“. Напълно осъзнавам, че това е нелепо и отговорно служение на Църквата и Божия народ и че ми предстои да се изправя пред трудности и изпитания, които до този момент в монашеския си път не съм срещал. От този ден нататък съм длъжен с пълна себежертвеност да се старая да изпълня в живота си Христовите слова, че „добрият пастир полага душата си за овците“ (Йоан 10: 11). Едновременно с това на първо място искам твърдо да изповядвам учението на светата ни Църква, че епископът е приемник на светите апостоли, благовестник на светото Евангелие, пазител на Христовата истина, символ на единството в светата Църква, разпоредител на Божия благодат, учител на благочестие и чистота, извиращи от Източника на Православната вяра. Бидейки участници на непрекъснатата

приемственост в светата Православна църква, вие, архипастири, сте носители на тези и велики дарования на Светия Дух, а от днес като ги предадохте и на мен, недостойния, те стават моето най-голямо задължение. Виждайки своите недостатъци и немощи, аз съзнавам своята неподготвеност и разбирам, че в новото ми служение не трябва да се уповавам на собствените си сили, но всякога да се стремя със смирение да бъда послушно оръдие на Христа и на Неговата света Църква, на която се обещавам, че ще бъда верен, дори до смърт. Сърцето ми се смущава от мисълта за висотата и светостта на епископското служение и нелепата тежест на душепастирското бреме, но обещанието на Спасителя ми дават утеха: „Аз съм с вас през всички дни до свършека на света“ (Мат. 28:20). Нуждая се и от вашата молитвена подкрепа и напътствия. Умолявам ви, молете се за мене, новопризвания за апостолско служение, за да не ви посрамя, и да оправдая доверието, което ми гласувате. Молете се, да се разпалва Божият дар, който, чрез вашето ръководяне, е в мене (2 Тим. 1:6).

В този ден изпълнен с голямо вълнение, благодаря, преди всичко, на нашия милостив Бог, Който като чадолобив баща ме привлече към Себе си от далечната страна на греховната сквернота и отечески ме презърна, давайки ми време, за да Му принеса своето искрено покаяние. Прекланям се и благодаря на Пресветата наша Владичица Богородица, закрилница на всички избрани пътя на монашеското житие.

Моля се, Майката Божия да не ме изоставя и занаяпред. Вярвам, че Нейният майчински взор ще бди над пътя, по който вървя. Уповавам се и на молитвите на моя небесен покровител – преп. Йоан Рилски Чудотворец, чието име приех при монашеското ми пострижение.

Синовно Благодаря на Вас, Ваше Светейшество, за отеческата любов, бащинските грижи и търпение, които съм получавал от Вас, през изминалата година, докато носех послушанието на протосингел в Софийската света митрополия. Благодаря Ви за гласуваното ми от Вас доверие като ме приехте под Вашия патриаршески омофор поставяйки ме на това послушание в дарената Ви от Бога Софийска епархия.

Благодаря и на вас, Ваши Високопреосвещенства за огромното доверие, което ми гласувате. Благодаря ви, архипастири на родната ни света Църква, които възложихте върху ми ръце и измолихте благодатта на Светия Дух да се излее изобилно върху мене.

Издавам благодарност, от все сърце и душа, за всичко, което са ми дали моите събратя йеромонах Лука и йеромонах Климент от Руенската света обител „Св. Йоан Рилски“ наг с. Скрино, в които като в нелъжовни огледала се оглеждаше човешката ми немощ. С търпение, разбиране и подкрепа ме ми дадох да почувствам и разбера колко хубаво и прекрасно е братя да живеят наедно. Нуждая се и занаяпред още повече от тяхната подкрепа и молитви.

С дълбока признателност и любов благодаря на моите родители Христо и Вергиния, за всичките им грижи към мен и особено за разбирането и подкрепата в избрания монашески път. Благодаря и на всичките ми близки сродници и приятели за любовта и вниманието, които са ми оказвали и оказват. Признателен съм към всички учители от детската ми възраст, от ученическите ми години, преподавателите от Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, от Богословския Факултет на Софийския университет „Св. Кли-



мент Охридски“ за любовта и приятелството, с които ме ограждаха, възпитаваха и обучаваха. Поднасям своята признателност и към всички клирици, честните монаси и монахини, братя и сестри, приятели и близки от нашата родна света Православна църква, с които и до днес споделяме трудните и радостните моменти.

Благодаря на честното свещенство, на дяконството в Христа, на всички вас, братя и сестри в Господа, които с молитвеното си участие днес ме подкрепихте в личната ми духовна Петдесетница.

Не мога да не спомена в този ден и приносет за моето духовно израстване на блаженнопочиналия приснопамятен патриарх на Светата Българска православна църква – Максим, който бе кириарх на родната ни епархия, от където поех по духовния път, на Белоградчишкия епископ Поликарп, който като изгумен на Руенския манастир ме прие в числото на братството на обителта, на Пловдивския митрополит Николай, който в битността си на викарий на Негово Светейшество патриарх Максим извърши монашеското ми пострижение, на Варненския и Великопреславски митрополит Йоан, който като викарий на патриарх Максим ме ръкоположи в дяконски и свещенически чин, на блаженнопочиналия приснопамятен патриарх Неофит, който отечески простираше своя омофор над Руенската света обител и бе истински пример за кротост и едновременно с това на твърдост в отстояването на правдата и защита на слабите.

Изпросвам от всички присъстващи днес в храма – Светейшият наш Отец, Високопреосвещените и Преосвещените архиереи, духовници, монаси, монахини и православни християни, и занаяпред молитвена помощ, защото знам, че чрез нея милостивият и благ Бог ще ме удостои със Своята благодат, за успешно изпълнение на всички обещания, които във Ваше присъствие дадох, да пазя чистотата на православната вяра, да спазвам установените от Св. Православна църква правила и да имам послушание към нейното свещеночадие – Светейшия Български Патриарх и досточтимите митрополити, членове на Светия Синод на БПЦ-БП.

Богу слава, чест и поклонение, сега и винаги и во веки веков. Амин.



Приветствия към патриарх Даниил по повод една година от избора и интронизацията му

† ПАХОМИЙ, митрополит Видински

Призван сте да бъдете духовния баща на нашия народ

Приветствие от името на Светия Синод на БПЦ-БП

„Моисей рече: ще ида и ще погледам това велико явление, защо къпината не изгаря. Господ видя, че той отива да гледа, и извика към него Бог изсред къпината и рече: Моисее, Моисее! Той отговори: ето ме, Господи!“ (Изх.3:3-4)



Ваше Светейшество,

Тъкмо преди една година Господ Ви призова като нов Моисей да продължите извеждането на многострадалния български народ от робството на греха към Обетованата земя – Царството Божие. Свети Йоан Лествичник в словото си за отричането от света пише, че имаме нужда от някой Моисей т.е. ходатай пред Бога, който стоейки между дела и видения би простирал ръце за нас към Него, та наставлявани, да преминем морето на греховете и да победим Амалик на страстите. (Слово 1, §7). Господ Ви повери жезъла на патриаршеското служение, та с него да водите новия Израил към Божията правда по примера на Вашите славни предшественици от най-новата ни история. Всеки един от тях допринесе за съхраняването и духовното възрастване на българския народ – патриарх Кирил със своята твърдост и непоколебимост, дяко Максим със своята благост и мъдрост, дяко Неофит със своето смирение и доброта. Всеки един от тях е оставил дълбока следа в нашата история, а по Божий промисъл на Вас се падна жребия да продължите започнатото от тях.

Измина една година от Вашето служение като патриарх, в което ние всички виждахме неуморните Ви трудове на Божията нива – благолепните богослужения в препълнените храмове и манастири на Софийска епархия, архипастирските Ви визити из епархиите на родната ни Църква, срещите Ви с официални лица, представители на политически, обществени и културен живот в страната и чужбина. Но видяхме най-вече Вашето бащинско отношение към всички хора, копнеещи да вземат патриаршеския Ви благослов. Живеейки в твърде материален свят, в който „грехът ни лесно омотава“ (Евр.12:1), а бремето на борбата за насъщния хляб тежи все повече, народът ни често забравя за „единствено потребното“ (Ап.10:42) и за смисъла на човешкия живот. Но Вашият избор за патриарх се яви за всички един живителен слънчев лъч на утеха.

Не може да бъде заглушен и Вашият глас за онези, най-малките – за нашите деца, за които Господ каза: „оставете децата и не им пречете да дойдат при

Мене, защото на такива е царството небесно“ (Мат. 19:14). Този глас се извисява в твърдото Ви желание и намерение децата на България да получат знание за Бога и просвета в евангелските истини и добродетели чрез въвеждането на предмета „Религия“ в училище. Наред с грижата за бъдещето на нашата младеж, първата година на Вашето служение бе белязана от немалко тревоги. С присвита душа ние всички следим ужасисте, случващи се около нас; крвопролитните войни, братоубийствените гняв и злоба няма как да не ни смутят. В този свят на ненавист и мъст имаме все повече нужда от близост до Бога и близост до нашия ближн. Плавайки в това бурно море на житейските грижи, се утешаваме с мисълта, че Бог избра Вас за кормчия на спасителния кораб на Българската Църква.

Но колко още бремена лежат върху плещите на един предстоятел? Подобно на великия български патриарх Евтимий, в деня на чиято памет приехте епископски сан, и Вие сте призван да бъдете духовния баща на нашия народ, негов учител, просветител, обединител, лекар и страж. Патриархът следва да олицетворява единството на православния клир и народ, да служи за „съзидането на мялото Христово, докле всинца достигнем до единство на вярата и на познаването Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство“ (Еф.4:12-13). Намирайки се тук, в обителта на всебългарския закрилник Преподобния Йоан Рилски чудотворец, тук до раката с неплънните му мощи се молим той да Ви закриля от всяко зло и да изпроси от Бога да имате апостолското „учение, живот, намерение, вяра, великодушие, любов, търпение“ (2 Тим.3:10)

Ваше Светейшество,

Искам да Ви уверя, че ние архиереите, членове на Светия Синод винаги ще бъдем до Вас като Ваши съработници на Христовата нива. От все сърце молим да Ви желаем криво и благополучие, за да ръководите дълго и мъдро Българската Църква!

На многая и благословеная лета, Святейший Владико!

† ИСААК, епископ Велбъжски

Трудове Ви да принасят и занапред обилни плодове на Божията нива

Приветствие от името на Епархийския съвет и
служителите в Софийска митрополия

Ваше Светейшество!

Във вчерашния ден, в който почетохме паметта на светите славни и всехвални дванадесет Христови апостоли, „от които научихме истината – учението на Сина Божий и замишля на нашето спасение“, се изпълни една година от избора Ви за патриарх Български и митрополит Софийски – за предстоятел на родната ни Българска православна църква и духовен отец на боголюбивия клир и благоверен народ, живеещ в пределите на Богодаруваната Ви Софийска епархия, но и духовен отец на целокупния български народ, в страната и извън нейните предели.

На 30 юни 2024 г., камбанен звън огласи не само столицата, но и цяла България. Вие бяхте тържествено посрещан в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, под чиито куполи бе извършена и интронизацията Ви като новоизбран български първоиерарх, в присъствието на множество православни християни – представители на Поместните православни църкви, патриаршеските избиратели, представители на българската държавност и благочестиви лодже. След дни на скръб в цялата наша страна, която се раздели с многообичания от всички нас Ваш предшественик – блаженопочиналия патриарх Неофит, този ден донесе на всички ни голяма радост!

Бог промисли и възложи на плещите Ви нелеко и високоотговорно служение – понасяйки скърби, лишения и често страдания, да полагате ден и нощ духовни грижи за българския народ, отправяйки молитва за него, бдейки за назидаване в правдата, за поука и изправяне, за да бъде народът ни – народ Божи, съвършен и годен за всяко добро дело. Ваше Светейшество със смирение прие от Божиите ръце този тежък кръст.

В течение на изминалата година станахме свидетели на полаганите от Вас грижи за устрояването на вътрешно-църковния живот на Църквата ни и най-вече на Богоохраняването на Софийска епархия. Безспирно обходихте духовните околии, опознавайки ги в дълбочина, опознавайки свещенството, оглавявайки богослужения в множеството храмове и манастири, обходихте градове и села, срещайки се с благочестивите християни – вашите духовни чеда, живеещи в различните краища на епархията. По Ваше благословение, бяха обновени храмове, осветени бяха нови такива, обновени се редицата на свещенството, организирани бяха духовни тържества, срещи, отбелязани бяха годишнини....

Сред многото ангажименти, намерихте време и да посетите български епархии в страната и чужбина, вземайки участие в редица духовни събития. Това ни говори за бащинската Ви грижа и желание да бъдете сред народа ни, който духовно да се въздига и благопреуспява в пътя към вечните и непреходни блага, към вечния живот....

Знаем, че всички тези трудове, които полагате са за спасението на повереното Ви Божие стадо, и заедно с апостола, ден и нощ, възкликвате: „За това



се трудая и подвизавам по Неговата сила, която мощно действа в мене“ (Кол. 1:29).

Вашите неспирни усилия ни вдъхновяват, и ние да се трудим, с Божията помощ и по силите ни, с усърдие и успешност, чувствайки и Вашата патриаршеска молитвена и деятелна подкрепа.

Позволете ми, от името на Епархийския съвет и служителите в Софийска света митрополия да отправя поздрав към Вас, поднасяйки Ви и нашите сърдечни благодарности за молитвата, вниманието и отеческите грижи, полагани от Вас за благо на Софийска епархия и всички нас – Вашите епархиоти. Да отправя и благопожелания по повод първата годишнина от избора Ви за патриарх Български и митрополит Софийски, а също така да поднеса и скромнен дар, в знак на синовна обич, преданост и уважение.

Ваше Светейшество,

В този знаменателен ден, в който отбелязваме годишнина от интронизацията Ви на Патриаршеския престол и на Софийската митрополитска катедрала, – не само за Софийската епархийска църква, но и за цялата Българска православна църква, приеете всесърдечни поздрав и благопожелания от всички нас – Вашите духовни чеда и съработници в администрацията на Богодаруваната Ви Софийска света митрополия, които молитвено желаем Всеподателят Бога да дарува на Ваше Светейшество многолетно и доброплодно първосветителско служение, в изобилие на богатствата, в добро здраве, телесни и душевни сили, та да продължите и занапред с отеческа любов, твърдост и търпение да учите и да утвърждавате православната вяра в сърцата на многуострадалния ни български народ, който подражайки Богу, като възлюбено чедо, да върши със страх и трепет своето спасение (Филип. 2:12).

Нека Вашите трудове да принасят и занапред обилни плодове на Божията нива, за слава на Светата единостънна Животворяща и неразделна Троица – Отец, Син и Дух Светий, за слава на Св. Православие, за духовното израстване на българския народ и за благо на мило ни Отечество.

Уверявайки Ви в нашата преданост и обич в Христа, просим първосветителските Ви молитви.

Честита първа годишнина, Светейший Владико!

Многая и благая лета!



ХИРОТОНИЯ на Драговитийски епископ Василий



Да пази каноните на светите апостоли и седемте вселенски събора, и поместните събори, както и да пази и поддържа църковния мир и устрдно да поучава поверените му люде. С тези обети архим. Василий (Савов) бе хиротонисан за епископ с титлата Драговитийски.

Духовната радост от епископската хиротония събра стотици православни християни в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, където Българският патриарх Даниил, митрополити и епископи на БПЦ-БП отслужиха тържествената света Литургия и извършиха хиротонията на новия епископ Василий.

Заедно с Негово Светейшество съслужиха Техни Високопреосвещенства Великотърновски митрополит Григорий, Ловчански митрополит Гавриил, Пловдивски митрополит Николай, Варненски и Великопреславски митрополит Йоан, Неврокопски митрополит Серафим, Старозагорски митрополит Киприан, Сливенски митрополит Арсений, Мелнишки епископ Герасим – гл. секретар на Св. Синод, Агрианополски епископ Евлогий – игумен на Рилската света обител, Тивериуполски епископ Тихон – Патриаршески викарий, Велички епископ Сионий – игумен на Бачковската света обител, Белоградчишки епископ Поликарп – първи викарий на Пловдивския митрополит, Агамополски епископ Йеротей, Константишки епископ Михаил – викарий на Ловчанския митрополит, Главинишки епископ Макарий – викарий на Русенския митрополит, Велбъждски епископ Исаак – втори викарий на Софийския митрополит, Макариополски епископ Богослов – викарий на Старозагорския митрополит, Бранишки епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, архим. Максим – духовен надзорник на Пловдивска епархия, архим. Синесий (Гръцка православна църква), ставр. ик. Нелуц Опря – представител на Румънския патриарх, архим. Атанасий (Султанов) (Старозагорска епархия), архим. Евтимий (Софийска епархия), архим. Стефан – брат на Троянската св. обител, йеромонах Маргарий - Погановски манастир (Сръбска православна църква), йеромонах Серафим, Суковски манастир (Сръбска православна църква), йеромонах Силуан - игумен на Бистришкия манастир „Св. Петка“, йеромонах Евтимий и йеромонах Паисий – братя на Бачковската св. обител, храмовото духовенство, различни свещеници, както и протодяконите Иван Петков и Деян Коруневски. Молитвено участие взеха и Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Наум и Негово Преосвещенство Агатоникийският епископ Борис.

Молитвено участие в богослужението взе вицепрезидентът Илияна Йотова и и.г. директор на Дирекция „Вероизповедания“ на МС Никола Петков, който прочете и поздравителен адрес от името на премиера Росен Желязков. Песнопенията на богослужението бяха изпълнени от смесения хор на катедралата с диригент г-р Георги Еленков.

По време на божествената Литургия архим. Василий коленичи и Българският патриарх, митрополитите и епископите възложиха върху него



Светото Евангелие и ръцете си, призоваха Светия Дух над него и измолиха Божията благодат да снизходи над новия епископ. Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ се изпълни с възгласа „Достоен“ за новия епископ, а Негово Светейшество Българският патриарх Даниил, Великотърновският митрополит Григорий и Ловчанският митрополит Гавриил последователно връчиха на новия епископ одеждите и символите на архиерейското служение: сакос, омофор, енголпие и митра.

В края на св. Литургия патриарх Даниил връчи на новия епископ жезъл и произнесе слово, като го настави да бъде достоен за епископското служение, което е едновременно високо признание и най-високата възможна отговорност пред Бога и Неговия народ и в това служение са въздигани най-достоините (Словото четете на стр. 7).

В своето слово епископ Василий увери, че в предстоящото си поприще ще се старае с дух на кротост да утвърждава единството и мира – с любов, дълготърпение и настояване, и най-вече с Божията благодатна помощ. (Словото четете на стр. 8).

С тези ми трудове ще се надявам да придобия и аз богосиновството, както казва Господ: „Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божи“ (Мат. 5:9).

Тържественото богослужение завърши с многолетствие за Българския патриарх, Св. Синод и новоръкоположения Драговитийски епископ Василий.



След светата богослужба архиереите и близките на новоръкоположения епископ се отправиха към приемния салон в Синодната палата, където към Драговитийския епископ Василий бяха отправени приветствия и поздравления.

Ангел КАРАДАКОВ



БИОГРАФИЯ



СЛОВА



Архимандрит Василий (Савов) е роден на 21 ноември 1984 г. в гр. Силистра. Основно образование придобива в с. Черногор, след което продължава образованието си в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, която завършва успешно през 2003 г. и продължава богословската си подготовка в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

През 2006-2007 г. завършва езикова специализация в богословската школа на гр. Кукуш (Кукуш), Гърция. През 2008 г. се дипломира като „бакалавър“ по богословие, а на 5.04.2008 г. приема монашеско пострижение в митрополитския храм „Св. Николай“ в гр. Видин. На 29.06 (Петров ден) същата година е ръкоположен за йеродякон от Видинския митрополит Дометиан в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. На 27.07.2008 г. е ръкоположен за йеромонах от Велички епископ Сионий в митрополитския храм „Св. Николай“ в гр. Видин.

През 2009-2010 г. служи като енорийски свещеник при митрополитския храм „Св. Николай“ - гр. Видин. От месец март на 2010 до месец юни на 2014 г. е игумен на старославната Чипровска света обител „Св. Йоан Рилски“. На 19.10.2010 г. на манастирския празник е възведен в архимандритско достойнство от Видинския митрополит Дометиан.

От месец юни на 2014 г., по решение на Св. Синод на БПЦ-БП е причислен към братството на Троянската света обител. През 2015-2016 г. защитава магистърска степен по богословие в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

През 2016-2017 г. по решение на Св. Синод на БПЦ-БП е изпратен на специализация в гр. Москва, в института - Обща църковна аспирантура и докторантура „Св. св. Кирил и Методий“.

На 15.07.2017 г. е назначен за протосингел на Софийска епархия от блаженопочившия Български патриарх и Софийски митрополит Неофит. Тази длъжност изпълнява до 11.07.2024 г. От 11.07.2024 г. е председател на Софийския митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“.

Награждайте върху постигнатото дотук

† ДАНИИЛ, Патриарх Български

Ваше Преосвещенство, обични в Господа владико и брате Василие,

В днешната Четвърта неделя след празника на светата и божествена Петдесетница, която отсега и занапред ще помните и почитате и като Ваша лична огнена Петдесетница, когато с извършването на Вашата епископска хиротония над Вас се изляха благодатните дарове на Всесветия Божий

Дух, се обръщаме към Вас с архипастирски благослов и с искрени благопожелания за многолетно, мирно и благодатно служение на Бога и Неговата света Църква – вече в най-високата степен на църковната йерархия.

Към този ден и този единствен и неповторим момент от Вашия живот Ви водеше целият Ваш досегашен път като християнин и монах на Православната ни църква, който съзнателно е оставил света, заедно с цялата му суета и преходност, за да посвети всичките свои дни и години на онова, що е божествено и непреходно, и което Сам нашият Господ и Спасител Иисус Христос определя като едното потребно и като онази добра част, която никога никому не може да отнеме (срв. Лука 10:42).

В монашество Вие носите името на дивния Божий угодник – светия архиепископ на Кесария Кападокийска от четвъртото столетие Василий Велики. Име, което украсява, но и което задължава. Задължава към вяност по отношение на чистотата на спасителната православна вяра и на епископските обети, които дадохте днес, на точното съблюдаване на свещените канони на Църквата и най-вече на личния живот и служение. Нека образът на Великия светител Василий да бъде Ваше постоянно вдъхновение и в предстоящото Ви поприще на епископ на Христовата Църква и примерът, оставен от него за всеотдайност и жертвена любов към Бога и ближния да Ви подтиква към още повече усърдие и ревност в делото на Благовестието, към бащинска милостърдна грижа за всички и най-вече за най-малките Христови братя – според Завета Христов (срв. Мат. 25:40). В своя свят, богоугоден живот, особено в епископски сан, Великият Василий, както и всички достойни архиереи в светата Църква, се е вдъхновявал неизменно от Пастиреначалника Христа Иисуса. Това правете и Вие, като никога не забравяте, че за Христовото словесно стаго епископът не е нищо по-малко от образ на Самия наш Господ, Който остави след Себе Си в света Своите свети апостоли, чиито приемници и продължители са именно епископите на Църквата, „която Той си придоби със Своята кръв“ (Деян. 20:28).

Според решението на Светия Синод Вие ще започнете епископското си служение като игумен на Троянската света обител „Свето Успение Богородично“ – един манастир с огромно духовно и културно-просветно значение както за историята и миналото, така и за настоящето на Православната ни църква и православния ни народ. Манастир, който е част от триадата наши ставропигиални монашески обители и който беше особено скъп за двамата от нашите приснопамятни предшественици: Светейшите Български патриарси Максим и Неофит. В това отговорно служение Вие ще наследите Вашия пръв наставник в монашеството, нашия брат Велички епископ Сионий, който положи много усърдие за духовното обгрижва-



не и благолепието на тази прекрасна света обител, чийто брат бяхте някога и самият Вие. Бъдете усърден и достоен негов приемник – особено в усилията Ви за въздигането на монашеския живот в този своеобразен духовен център на тази част от родината ни, защото монашеството е лицето на всяка една православна църква – мерило и критерий за състоянието

на нейния вътрешен духовен и църковен живот, за успеха на нейната мисия сред поверения ѝ от Бога народ.

В това служение Вие безспорно ще имате предимството да стъпите върху богатия опит от времето на изуменството Ви в Чипровската света обител „Свети Йоан Рилски“ в богохранимата и особено скъпа за нас Видинска епархия, където с енергичността, която е свойствена за младостта, някога положихте много усилия и си спечелихте име на добър духовник и църковен администратор. Като такъв Ви познаваме и във всички останали Ваши досегашни послушания, особено като протосингел на Софийска епархия в дните на светителстването на нашия непосредствен предшественик – приснопамятния Български патриарх и Софийски митрополит Неофит, и като председател на столичния ни Митрополитски катедрален храм „Света великомъченица Неделя“ – през последната година. Награждайте върху постигнатото дотук, показвайте – според съвета на свети апостол Павел – ревност за още повече и още „по-добри дарби“, и, уверени сме, ще Ви бъде показан и „път още по-превъзходен“ (1 Кор. 12:31). Ала най-много от всичко, отново по увещанието на Апостола на народите, имайте и като епископ тази свършена богоподражателна любов, която е „дълготърпелива“ и „пълна с благост“, която „никога не отпада“ и без която нищо не сме и нищо не ни ползва (1 Кор. 13:2-8).

Знайте, че както досега, така и в предстоящото Ви епископско служение – не само като игумен на Троянската ставропигиална света обител, а и на всяка друга длъжност и поприще, към които Всеблагият Бог и Свещеноначалието на светата ни Църква ще Ви повикат, Вие винаги ще имате молитвите и братската подкрепа на Светия Синод, който днес Ви приветства като новоръкоположен епископ на Православната ни църква и верен разпоредник на Божиите тайни. Бъдете достоен за оказаното Ви доверие. Епископското служение е едновременно високо признание и най-високата възможна отговорност пред Бога и Неговия народ, и в това служение – в хилядолетната традиция на светата Христова Църква – биват въздигани най-достоините. Никога не забравяйте това и във всички Ваши бъдещи мисли, решения и действия се ръководете на първо място и единствено от онова, което е добро и полезно за повереното Ви паство, „в съзиждане на тялото Христово“ (Еф. 4:12), за да бъде служението Ви благословено от Бога, а Вам за спасение и живот вечен.

По молитвите на Всесветата Божия майка, на свети Василий Велики, архиепископ на Кесария Кападокийска, и всички от века просияли в светост Свои дивни угодници Бог да Ви укрепва в предстоящото Ви епископско служение!

На добър час, Преосвещени владико!
За много и благословени години!



СЛОВО-ОТГОВОР на Дразовитийски епископ Василий



„Не вие Мене избрахте, но Аз вас избрах и ви поставих да идете и да принасяте плод, и плодът ви да пребъдва“ (Иоан 15:16)

Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвещенства, Ваши Преосвещенства,

Богоносни и боголюбиви отци, Възлюбени в Господа братя и сестри,

В свещения ден на тази лична огнена Петдесетница, когато над мене – недостойния, се извърши тайнството на епископската хиротония, стоя пред вас – богомъдри архиереи на Православната ни църква, священство и народ Божи – с духовен трепет и боязън, но и с гръзнновение и решимост. Богу било угодно, чрез благодатта на Преветия Негов Дух да ме приведе към нелекото и най-висше в църковната йерархия служение на епископството. Приемайки апостолския жребий, добре осъзнавам своята немош, но възлагам надеждата си на Бога и Неговата благодат, която всичко изпълва, подпомага човеците в техните немощи и всичко привежда към божественото съвършенство.

Свети апостол Павел ясно свидетелства, че силата Божия в немош се проявява (срв. 2 Кор. 12:9). Същото той пише и до своя ученик Тимотей, като го укрепява, настоявайки, щото онзи да се усилва в благодатта (срв. 2 Тим. 2:1), която Бог му е дарувал, укрепявайки своята вяра, своята надежда и сили за достойно служение на Бога и на светата Му Църква. Така и аз, който ясно осъзнавам своята човешка немош, се уповавам обаче на Божията помощ, та онова, което като човек не ми достига, Светият Дух да го възпълни.

А на друго място в своите пастирски послания Апостолът на народите призовава верните в Солун: „Винаги се радвайте. Непрестанно се молете. За всичко благодарете“ (1 Сол 5:16-18). Този призив, както и цялото богословие на този дивен Христов апостол, са обвърнати към всички, включително и към нас, днес. Тези апостолски думи са били и моето лично вътрешно-вение в целия ми досегашен живот – тази своя сила ме ще запазят за мене и занаярег.

Благодаря на Бога за всичките Му благодеяния към мене. Още от ранна детска възраст Всеблагият Бог напъти стъпките ми в дворите на Софийската духовна семинария, под покроба на Всебългарският покровител светия Йоан Рилски Чудотворец, където започна обучението ми в богословието и живота на Църквата. Там, освен на богопознание и на вечните истини за Бога, света и човека, се научих още на ред и дисциплина, на молитва и братолюбие и на всичките други добродетели, които следва да притежава духовникът. Там се срещнах с обдарени и облагодатени от Всеподателя духовници, повечето от които днес са архиереи на родната ни света Православна църква, сред които са Високопреосвещените митрополити Пловдивски Николай, Старозагорски Киприан, Сливенски Арсений и Видински Пахомий, Преосвещените епископи – Белоградчишки Поликарп и Велбъждки Исаак – мои скъпи в Господа духовни братя, както и уважаваният от мен Маркианополски епископ Богослов.

В тези благодатни двори се срещнах и със своя духовен отец – Велички епископ Сионий, за която среща благодаря Богу и до днес. Той прие нелеката отговорност да ме приведе по пътя към Царството Божие – чрез монашеския постриг и духовно ръководство. Даде ми и името на моя небесен покровител Великия светител на Църквата Христова Василий, чиито молитви прося и на когото с моите немощи се опитвам да подражавам във всичко в служението. Преосвещеният Сионий ме ръкоположи за йеромонах и до днес ме подкрепя в духовното ми израстване, за което сърдечно му благодаря.

Благодарността ми обаче не би била пълна, ако отмина светлите имена на преселилите се във вечността блаженопочинали наши светители-йерарси: приснопамятния наш отец и Български патриарх Неофит, в чиято някогашна епархия израснах и чийто протосингел имах честта и радостта да бъда през последните седем години от първосветителското му служение, и скъпия на сърцето ми Видински митрополит Дометиан, който благослови духовния ми път и отечески ме възприе под своя благодатен омофор в богодаруваната му епархия, където и прех монашеския постриг; който благослови и извърши ръкоположението ми в първата степен на священството – йеродя-



конската, в храма на Софийската духовна семинария, а сетне, в дните на послушанието ми като изумен на Чипровската света обител „Св. Йоан Рилски“, ме удостои и с архимандритско достойнство. Всесърдечна благодарност изказвам и на всички мои духовни братя, сред които и на Високопреосвещения Западно-и Средноевропейски митрополит Антоний, на архимандритите, йеромонасите и монасите и на всички мои духовни сестри – монахини, които всякога са ме подкрепяли с молитвите си.

Специална благодарност и признателност дължа и на моите учители и възпитатели от Софийската духовна семинария и от Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

Накрая, но не на последно място, най-дълбока и синовна благодарност и признателност дължа и на моите скромни родители Иван и Наталия, които винаги са се стараели да ме възпитат, ограмотят и направят доблестен човек. Благодаря им от сърце за родителското им благословение и за напътствието, което ми даряват неизменно, приемайки и до днес с радост личния ми избор да се посветя в служение на Бога.

Благодаря и на священството от богохранимата Софийска епархия – на всички духовници, с които сме служили и сме работили на Божията нива, с които заедно сме се молили и сме общували през годините! Благодаря и на моите събратя от Митрополитския катедрален храм „Света великомъченица Неделя“, с които през последната година служихме и се трудохме заедно на отговорното поприще на енорийското служение. Благодаря, също така, и на служителите на Софийската света митрополия, както и на служителите при катедралния ни храм.

С особена любов благодаря и на всички скъпи за мен миряни, с които през годините сме се срещнали, запознавали сме се и сме се сприятеливали, и с които продължаваме и сега да бъдем заедно на молитва в дома Господен. Благодаря ви за молитвите и подкрепата, която ми оказвате!

Най-много от всичко обаче благодаря лично Вам, Ваше Светейшество, на Високопреосвещените митрополити и Преосвещените архиереи – целия Освещен събор, който чрез ръководяните днес преподавае сугубата благодат на архиерейското служение на мене, недостойния. Благодаря за гласуването ми доверие и се надявам Вие, от които през изминалите немалко години съм се учил, да ме имате в светите си молитви и занаярег.

Отлично съзнавам, че на слабите ми плещи се възлага тежко бреме, но зная и думите на Господа, Който казва: „Доидете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя; вземете Моето иго върху си и се поучете от Мен, ... защото игото Ми е благо, и бремето Ми леко“ (Мат 11:28-30). Със съзнание за дълга и изключителната отговорност, който от днес поемам пред Бога и Църквата, изповядвам готовността и решимостта си да отдам всички свои сили и способности, за да оправдая доверието и да не посрамя никогаш архиерейския сан. Желая така да възлюбя Христа Спасителя, моя Благодетел още от деня на рождението ми, истинско щастие и радост на целия ми живот, че всецяло да пребъдвам в служение Нему – в онова неразлично единение с Него, за което Той говори на учениците, сравнявайки Себе Си с лоза, а тях – с клонките на тази лоза (срв. Иоан 15:1-6). Та вече никои и нищо на света да не може да ме откъсне от Христа Иисуса. Ясно съзнавам, че без любов към Христа не мога да бъда пастир, а още по-малко архипастир на Църквата. Ала същото може да се каже и за любовта към ближните, която по свидетелството на Самия наш Гос-

под е отличителен белег на автентичното пастирско служение (срв. Иоан 10:1). И затова горещо умолявам Всеподателя Бога, щото – заедно с любовта ми към Него – сърцето ми да бъде изпълнено и с любов към моите ближни, та винаги с гръзнновение да се моля и да полагам душата си за тях.

Живеем в усилно време на противоречия и противопоставяния, в което архиерейското служение не може да бъде леко, нито безметежно. В този свят на противоборства и разделения се надявам Князът на мира, който ни остави и ни дари Своя мир (срв. Иоан 14:24), да ми дарува сили в духовната бран, в проповедта на Евангелието на Царството Божие, та да мога да насаждам и аз мир между човеците, който мир се гради върху фундамента на любовта и на единството: „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си“ (Иоан 13:35).

В предстоящото ми поприще и служение ще се старая с дух на кротост да утвърждавам единството и мира – с любов, дълготърпение и настояване, и най-вече с Божията благодатна помощ, та да може чрез мене, недостойния, да свети Божията светлина, която просвещава и освещава всеки човек идващ на света (срв. Иоан 1:9). С тези ми трудове ще се надявам да придобия и аз богосиновството, както казва Господ: „Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божи“ (Мат. 5:9).

Към това добавям и клетвените обещания, които давам днес пред Ваше Светейшество и целия освещен Архиерейски събор, да назидavam верните в спасителните истини на светата православна вяра, чиято положена основа е Сам Господ Иисус Христос, нашият Спасител (срв. 1 Кор. 3:11); да ръководя Христовото словесно стаго в дух на кротост, на справедливост и милост; да разгарям в душите и сърцата на онези, с които Бог ще ме среща в служението ми, духа, чиито плодове са любовта, радостта и мирът, дълготърпението, благостта и милосърдието, вярата, кротостта и въздържанието (срв. Гал. 5:22-23); да наставлявам в трудолюбие, в родолюбие и миролюбие, да служа с ревност пред Божия олтар и да върша безленостно и с всяко усърдие делото Господне, което е дело на правда, братолюбие и мир, а сред народите – добра воля.

Ваше Светейшество,

В духа на Вашето богомъдро наставление, изказвам и желанието си да положа всяко старание усърдно да следвам разпореждането на апостола към всеки епископ на Божията Църква: „Не занемарявай дарбата, която е в тебе и ти бе гадена... с възлагане върху ти ръце на священството“ (1 Тим. 4:14). Този призив ще ми напомня всякога да разгарям Божия дар (срв. 2 Тим. 1:6), който ми е гаден с ръкополагането ми за епископ на Църквата Христова. Той ще ми помага и да се усилвам във вярата, защото тя е, която спасява (срв. Мат. 9:22); да проповядвам словото на спасението, настоявайки „на време и не на време“, и да увещавам „с голямо дълготърпение и поука“ (2 Тим. 4:2); да извършвам с благоговение и със страх Божи, с душевен трепет и надлежна подготовка църковните тайнодействия за освещаване на верните.

В този тържествено празничен ден аз полагам в сърцето си и съвета на светия апостол Петър, който увещава и наставлява: „Пасете Божието стаго, което имате, като го назидавате не принудено, а доброволно (и богоугодно), не заради гнусна корист, но от усърдие, и не като господарувате над причта, а като давате пример на стагото“ (1 Петр. 5:2-3).

И така с благодарност в душата и с упование в Бога, с послушание към Свещенотоначалието и ревност в служението, с любов в сърцето си и съзнание за лежащата върху плещите ми църковно-обществен дълг, ще се надявам и аз да вървя облагодатен по новия си път на посланик от името Христово.

Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвещенства, Ваши Преосвещенства,

Още веднъж ви моля вашата архипастирска молитва към Бога за мене, недостойния, да се съедини с моята молитва, която в този момент от живота ми е най-вече такава: „Боже, ... не ме отхвърляй от лицето Си и Светия Твой Дух не отнемай от мене. Върни ми радостта на Твоето спасение и с властния Дух ме утвърди. Беззаконните ще науча на твоите пътища и нечестивите към Тебе ще се обърнат“ (Пс 50:12-15). Амин.